

[Ministeren for Grønland.]

rende, der medvirker til at løse de mangeartede opgaver i det grønlandske samfund.

Navnlig for de lavest indplacerede tjenestemænd var fordelene ved at søge ansættelse i Grønland efterhånden helt forsvundet, idet overenskomstansatte havde en bedre udgangsposition end tjenestemændene, da den restriktive lønpolitik begyndte i 1971.

Der er ved overenskomstforhandlinger ydet en Grønlandsbonus for ikke-hjemmehørende tjenestemænd, således at disse igen har opnået en rimelig økonomisk fordel ved ansættelse i Grønland, men dog således, at de ikke nominelt kommer over den løn, der ydes tilsvarende grupper i Danmark. Ordningen blev holdt uden for tjenestemandssystemets lønrammer og må antages at få mindre og mindre betydning, efterhånden som hjemmehørende overtager tjenestemandstillingerne.

Disse forbedringer kan ikke direkte overføres til overenskomstområdet, uden at man på ny cementerer de eksisterende skævheder i lønsystemet. Det er regeringens opfattelse, at på områder, hvor eksisterende lønninger som følge af den lavere skat og husleje i Grønland giver disponibel indkomst på 40 pct. eller derover, sammenlignet med tilsvarende grupper i Danmark, bør der ydes forbedringer inden for den samme indkomstramme, som gælder offentligt ansatte i Danmark.

Det har været regeringens håb og ønske, at man ved frie forhandlinger kunne nå frem til nye overenskomster i Grønland inden for de ovennævnte forudsætninger. Det er da også lykkedes at forhandle sig til rette med Den almindelige danske Lægeforening, men som indledningsvis nævnt er dette ikke lykkedes under forhandlingerne med Radiotelegrafistforeningen af 1917. Foreningen accepterer ikke ovennævnte forudsætninger og har stillet krav om forhøjelser, der med den forventede afsmittning på andre overenskomster vil medføre, at man vender tilbage til forholdene før 1971.

Grønlands landsråd har som bekendt støttet den lønpolitik, der er ført siden 1971. Under forhandlinger med landsrådets forretningsudvalg i den forløbne uge er denne tilslutning på ny blevet bekræftet. Det er endvidere såvel regeringens som landsrådets opfattelse, at en voldsom forøgelse af lønomkostningerne i Grønland umiddelbart før etablering af en hjemmestyreordning forekommer overordentlig uheldig.

Landsrådet har endvidere ytret meget alvorlig bekymring for de følger, en arbejdsstandsning på dette område af blot nogen varighed vil få for det grønlandske samfund. Med de store afstande og sårbare trafikforbindelser er det af yderste vigtighed, at telekommunikationen fungerer effektivt. Regeringen er helt på linie hermed og deler også forligsmændenes opfattelse af, at der er tale om et særdeles samfundsvigtigt område.

Arbejdsstandsningen må forventes at få lang varighed uden indgriben, idet de danske organisationers medlemmer, der er ansat i Grønland, kun udgør en lille del af det samlede antal medlemmer. Regeringen ønsker derfor den løbende konflikt stoppet hurtigst muligt.

Grønlands landsråd har i sin henvendelse til mig også udtrykkelig udtalt ønsket om snarest muligt at skaffe udvej for at få konflikten bragt til ophør.

De begreber og forudsætninger, der nævnes i lovforslagets bemærkninger, og som er uddybet her, er naturligvis ikke ganske eksakte størrelser. Regeringen er derfor af den opfattelse, at udformningen af overenskomsterne i sidste instans bør overlades til en uvildig opmand, der på baggrund af loven og de udtalelser, der måtte komme fra det høje ting, kan bilægge parternes uoverensstemmelser. Afgørelsen vil få afsmittende virkning for de øvrige overenskomster, og folketingets tilslutning til dette lovforslag vil derfor reelt få samme betydning for Grønland, som tingets henstilling til det danske arbejdsmarked har fået for de overenskomster for offentligt ansatte i Danmark, der indgås mellem finansministeriet og organisationerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale det til tingets hurtige og velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte *for-slag til lov om forlængelse af visse kollektive overenskomster på søfartsområdet*.

Forslaget tager sigte på at undgå den truende arbejdsstandsning på Bornholmstrafikken og at bringe de løbende arbejdsstandsninger på færgeområdet til ophør gennem en forlængelse af de hidtil gældende overenskomster på området.

Baggrunden for forslaget er, at resultatet af

[Arbejdsministeren.]

afstemningen om forligsmandens mæglingsforslag af 18. august 1977 til fornyelse af de mellem Bornholmstrafikken og Sømændenes Forbund indgåede overenskomster, som udløb den 1. juli 1977, blev offentliggjort i går. Som bekendt faldt afstemningen ud til, at mæglingsforslaget blev forkastet af lønmodtagersiden.

De varslede arbejdsstandsninger kan herefter iværksættes fra på lørdag.

Herudover har der på en lang række færgesoverfarter gennem nogen tid været iværksat arbejdsstandsninger, der på lidt længere sigt uundgåeligt vil medføre betydelige ulemper for befolkningen. Forhandlingerne om fornyelse af overenskomsterne har på disse områder været langvarige, uden at det er lykkedes parterne at opnå resultat. Også her har der været ført forhandlinger i forligsinstitutionen, men uden at forligsmanden har fundet grundlag for at fremsætte mæglingsforslag.

Endvidere finder regeringen, at der er så nær en sammenhæng mellem de berørte overenskomstområder, at et samlet indgreb over for såvel de truende som de løbende konflikter vil være det rigtigste.

I regeringens vurdering af nødvendigheden af et lovindgreb er der navnlig lagt vægt på, at en standsning af Bornholmstrafikken vil betyde, at en hel landsdel i praksis bliver afskåret fra resten af landet, og at samfærdslen i den øvrige del af landet ikke på længere sigt kan bære en så omfattende konflikt på fægeområdet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg på regeringens vegne anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Brusvang) (CD):

Jeg fremsætter hermed for folketinget *for-
slag til folketingsbeslutning om ændring af bi-
standsloven. (Ydelser under arbejdskonflikter)*, idet jeg i øvrigt skal henvise til forslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Grethe Philip) (RV):

Jeg fremsætter hermed for folketinget *for-
slag til folketingsbeslutning om nedsættelse af
et permanent udvalg vedr. alkoholproblemer*, idet jeg i øvrigt skal henvise til forslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Niels Helveg Petersen) (RV):

Hermed tillader jeg mig på det radikale venstres vegne at fremsætte *for-
slag til lov om per-
sonregistre*.

Lovforslaget fremkommer i erkendelse af, at regeringens lovforslag L 96 om private registre m. v. og L 97 om offentlige myndigheders registre, fremsat den 16. marts 1977, ikke i tilstrækkelig grad tilgodeser hensynet til sikring af borgernes integritet. Regeringens forslag er i øvrigt affattet i så vage vendinger, at mulighederne for misbrug og omgåelse er nærliggende.

Forslaget fremsættes nu – i den ekstraordinære samling – for at tilskynde regeringen til at ændre sine egne forslag forud for folketings-samlingen i oktober.

Det radikale venstres lovforslag tilstræber at sikre borgernes personlige fred og frihed i forbindelse med indsamling og registrering af oplysninger om personers, institutioners og virksomheders private og økonomiske forhold.

Ved bedømmelsen af omfanget og arten af indsamling, registrering, videregivelse af oplysninger m. v. skal der på den ene side lægges vægt på hensynet til den enkelte borgers integritet og konsekvenserne for samfundets udvikling i forbindelse hermed og på den anden side på den administrative nytte heraf.

Lovforslaget gælder for ethvert register, hvis indhold kan henføres til bestemte personer, uanset om registret føres ved hjælp af edb eller manuelt. Foreningsregistre og personaleregistre er i almindelighed ikke omfattet af lovforslaget.

Til fremme af samordning og planlægning til gavn for samfundet og de enkelte borgere inden for databehandlingsområdet oprettes et dataråd.

Datarådets opgave skal være at rådgive regering og folketing på det datapolitiske område, og det skal bl. a. kunne afholde offentlige høringer samt være oplysende organ for befolkningen. Datarådet på 17 medlemmer tilstræbes alsidigt sammensat.

Et uafhængigt registernævn har til opgave at føre tilsyn med registrene samt at afgøre sager, der indbringes for nævnet. Registernævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Lovforslaget bygger på den frie adgang til at oprette registre inden for lovens område ved blot at forlange en anmeldelsespligt i stedet for